

ועוד מעשה אחת מהצדיק הקדוש הזה [משה ליב מסאסוב] זי"ע עוד בטרם נתפרסם חסידתו צדקתו וקדושתו:

מעשה מאדון עוזינו הצדיק הקדוש אדמו"ר מוה' שלום רוקח הגאון רוקח הגאון האבד"ק בעלץ: אשר הקשבתי מאיש א' נאמן מאנשי עירנו אשר ישב בדביקות בבעלץ והצדיק ספרה בשעת שלש סעודות להפיח יראת שמים וחביבות המצות אל תוך לבות החסידים:

בשעת שלש סעודות בשנת תרי"ד (ובאיזה סדר נשכח מאת) פתח הצדיק את פיהו בחכמה ויאמר שמעו נא מורי' ורבותי מעשה שהי' כך הי' בימים לא כבירים הי' סמוך לעירנו איש אחד רשע

ועוד מעשה אחת מהצדיק הקדוש הזה זי"ע עוד בטרם נתפרסם חסידתו צדקתו וקדושתו:

מעשה מאדון עוזינו הצדיק הקדוש אדמו"ר מוה' שלום רוקח הגאון האבד"ק בעלץ: אשר הקשבתי מאיש א' נאמן מאנשי עירנו אשר ישב בדביקות בבעלץ והצדיק ספרה בשעת שלש סעודות להפיח יראת שמים וחביבות המצות אל תוך לבות החסידים:
בשעת שלש סעודות בשנת תרי"ד (ובאיזה סדר נשכח מאת) פתח הצדיק את פיהו בחכמה ויאמר שמעו נא מורי' ורבותי מעשה שהי' כך הי' בימים לא כבירים הי' סמוך לעירנו איש אחד רשע והיינו

פאר מקדושים

כ 39

והיינו רשע גמור. ורשע שהוא רשע. כך כפל הצדיק פעמים ושלש להעיד עליו שהיה רשע גמור. ויאמר הוא ה' רשע באמת. אשר לא הניח שום עבירה בעולם שלא עשאה להכעיס ולא לתיאבון. אך מצוה אחת דרבנן והיא נטילת ידים לסעודה בה החזיק ולא הרף מאתה כל ימיו:

ופעם אחת הוצרך בחול המועד פסח לנסוע אל כפר אחד רחוק מאתו כחמשה פרסאות. ויחבוש את הסוס וירכב עליו ולקח אתו כל החפצים הנצרכים לו לדרך. וגם איזה מצות לקח עמו לצידה. אם לקח המצות לאכול אך מצה ולא חמץ זאת לא תדע נפשי. אך מצות לקח לו עמו וכאשר רכב איזה פרסאות החזיקהו רעבון בלי ישוער ולא אבה לאכול או לטעום כל לחם בלי נט"י באמרו כל עבירות עשיתי. ושום מצוה איני מקיים מימי ואם המצוה הלזו הנני מחזיק מעודי למה ארפה אותה כרגע וירכב הלאה כמו פרסה. ולא ה' בו כח לרכוב עוד בדרך מפני רעבון נפשו. וירא כה וכה ואין מבוע מים לנטילת ידים ויזכור לו כי מן הצד הולכת מסיידה אחת למקום פראים שמה יש באר מים ויואל ללכת שמה. ויאמר הלא ידעתי כי שמה שודדים גזלנים ורוצחי נפש ותהי נפשי להם לטרף ויך לבבו אותו ויאמר מה לי כה, מה לי כה, המות מרקד עלי אם לא אוכל אמותה הפעם ברעבוני, אם אבא שמה אמותה בידי הגזלנים, טוב לי ליפול בידי גזלנים ותאכל נפשי בטרם תמות. ובלי נט"י לא אוכל אף אם תצא נפשי. וירכב שמה וימצא על נכון באר בשדה. ויטול ידיו וינגבם ויחל להביא לחם לפיהו. אם ברך ברכת המוציא או לא לא אדע: אולם בלי נט"י לא הביא לחם לפיו. ותיכף באו צודדי נפשות ויפרשו רשת לפעמיו. והמיתוהו. ונעשה רעש גדול ברקיע השמים והגיע עד לפמליא של מעלה כי איש אחד חרף נפשו למות בעד מצוה דרבנן אשר טרם צאתו שמה ידע כי בנפשו עשה הדבר הזה ומה גם כי קל ה' לעבור על כל עבירות ועד כה יקרה עליו מצוה אחת לתת נפשו לממיתים עלי' ויצא משפטו לאור באור החיים בגן עדן העליון. ומעתה מורי ורבותי תנו לבבכם אם על מצוה אחת דרבנן נחל העוה"ב על אחת כמה וכמה אם ישמור האדם לקיים כל מצות התורה כחוקותי ופרטותי:

והיינו רשע גמור. ורשע שהוא רשע. כך כפל הצדיק פעמים ושלש להעיד עליו שהיה רשע גמור. ויאמר הוא ה' רשע באמת. אשר לא הניח שום עבירה בעולם שלא עשאה להכעיס ולא לתיאבון, אך מצוה אחת דרבנן והיא נטילת ידים לסעודה בה החזיק ולא הרף מאתה כל ימיו:

ופעם אחת הוצרך בחול המועד פסח לנסוע אל כפר אחד רחוק מאתו כחמשה פרסאות. ויחבוש את הסוס וירכב עליו ולקח אתו כל החפצים הנצרכים לו לדרך. וגם איזה מצות לקח עמו לצידה. אם לקח המצות לאכול אך מצה ולא חמץ זאת לא תדע נפשי. אך מצות לקח לו עמו וכאשר רכב איזה פרסאות החזיקהו רעבון בלי ישוער ולא אבה לאכול או לטעום כל לחם בלי נט"י באמרו כל עבירות עשיתי. ושום מצוה איני מקיים מימי ואם המצוה הלזו הנני מחזיק מעודי למה ארפה אותה כרגע וירכב הלאה כמו פרסה, ולא ה' בו כח לרכוב עוד בדרך מפני רעבון נפשו, וירא כה וכה ואין מבוע מים לנטילת ידים ויזכור לו כי מן הצד הולכת מסיידה אחת למקום פראים שמה יש באר מים ויואל ללכת שמה, ויאמר הלא ידעתי כי שמה שודדים גזלנים ורוצחי נפש ותהי נפשי להם לטרף ויך לבבו אותו ויאמר מה לי כה, מה לי כה. המות מרקד עלי אם לא אוכל אמותה הפעם ברעבוני, אם אבא שמה אמותה בידי הגזלנים, טוב לי ליפול בידי גזלנים ותאכל נפשי בטרם תמות. ובלי נט"י לא אוכל אף אם תצא נפשי. וירכב שמה וימצא על נכון באר בשדה. ויטול ידיו וינגבם ויחל להביא לחם לפיהו.

אם ברך ברכת המוציא או לא לא אדע: אולם בלי נט"י לא הביא לחם לפיו. ותיכף באו צודדי

נפשות ויפרשו רשת לפעמיו, והמיתוהו. ונעשה רעש גדול ברקיע השמים והגיע עד לפמליא של מעלה כי איש אחד חרף נפשו למות בעד מצוה דרבנן אשר טרם צאתו שמה ידע כי בנפשו עשה הדבר הזה ומה גם כי קל ה' לעבור על כל עבירות ועד כה יקרה עליו מצוה אחת לתת נפשו לממיתים עלי' ויצא משפטו לאור באור החיים בגן עדן העליון. ומעתה מורי ורבותי תנו לבבכם אם על מצוה אחת דרבנן נחל העוה"ב על אחת כמה וכמה אם ישמור האדם לקיים כל מצות התורה כחוקותי ופרטותי: